

HIÁBA MOZDULNÁL

hány lépés visz közelebb
miközben barna határok
húzódnak a havas hegyoldalon
ha visszatekintesz
az egyhangú fehér síkra
sötét léniákhoz
igazodnak a házak
egyiket otthonodnak
mondhatod
mégis az egész táj tiéd
vesződhetsz vele
felszálló füsttel a szél
hátrahagyhatod
de nem szabadulhatsz
hiába mozdulnál
szívednek kedvesebb felé

Kakuk Tamás 39

A MESTER ECSETVONÁSA

könnyebbé lesznek a léptek
fagyos roppanásai
míg talpad alatt átszalad
a késésben lévő vonat
a vasúti felüljáróról
fenn a kápolna freskója
a mester ecsetvonásai
leírhatatlanul a reggeli égen
a vasszerkezet rezgései
titkos üzenetet küldenek
az ismeretlen térbe
hasztalan várod a választ
hétköznapi időd sem engedi
hogy elérjen hozzád
ezért nem tudod eldönteni
valóban láttad-e
vagy csak az emlékezet
jótékony játéka idézte fel
a megfoghatatlan pillanatot
amit örökké keresel

40 A MEGVÁLTÁS NAPJAI

szellőkések zúgása kísérte
végig az éjszakát
nyugtalan álmokat zúdítottak
a domboldalak hézagosan
helyezkedő házaira
változó légáramlatok hozták
a reggeli enyhülést
nyílásokat hasítottak az égbolton
örökre földhöz szorított fák
árnyéka a kerítésekre vetült
a megváltás kékje érinthetetlen
napjai számolatlanok

H A M A R O S A N M E G J E L E N I K

A **2.** KOMÁROMI ANTOLÓGIA

**F O N T O S
I N F O R M Á C I Ó**

